

Megjelenik e lap mindennap,
pénteket kivéve.

Előfizetési ár:
 Helyben egész sziniidényre 4 frt. 50 kr.
 Vidékre " " 5 " — "
 Helyben egy óra 1 " oszt. ért.

Mindennemű hirdetések elfogad-
 tatnak: kétszer hasábozott sorért
 5 újkr., ismétléseknél 3 újkr.
 Kincstári díj minden hirdetéstől 30 újkr.

A MEGTESTESÜLT FÁTUM.

IRTA

PAPP MIKLÓS.

Vannak emberek, kiket éltök utolsó per-
 czéig üldöz a szerencse, — a balsorsot, a fátu-
 mot csak hirből ismerik. Ezek aztán akármihhez
 fognak, a világon bizonyosak lehetnek benne,
 hogy nyertesek lesznek; — ha szerelmes ember,
 bátran elkezdheti akármiknél a széptevést, olyan
 bizonyos mint a kétszer kettő négy, hogy egy
 rövid hét alatt meghódítja; — ha spekuláns em-
 ber, minden habozás nélkül beleölheti pénzét
 kukoriczába, zabba, borsóba, lencsébe, mert al-
 terem tantum-ot nyer rajtok; a legbiztosabban
 rakhatja valamennyi kis és nagy lutrit, mert bo-
 londul megüt neki, ternót csinál, ő nyeri meg
 a fő-treffert. A mit más ember hosszas fáradsá-
 ggal, véres verejtékével tud megszerezni, ő
 ahoz csak játékkal jut. Csak az egyik oldalát is-

merik az életnek, a rózsaszint, a másikat nem
 látták soha, nem tudják hogy milyen az! és ez
 a vakszerencse elkiséri őket egész a sirig, még
 talán halálok után is mulatságos, — megeshetik,
 hogy 10—109 éves korukban valami rendkívüli
 öröm miatt a guta éri, vagy jó kedvükben ha-
 lálra nevetik magukat, s így hagyják el az éle-
 tet, mely mindig boldogságot, mindig örömet
 termelt számukra.

És ismét vannak emberek, a kikkél egé-
 szen megfordítva örökösen sarkukban van a sze-
 rencsétlenség. Az ilyen aztán ne kezdjen sem-
 mihez a világon, mert a miben más ember száz
 percentet nyer, ő ugyanabban okvetetlenül két-
 százat veszít; mi mást boldogítani képes, az
 kárhozát reá nézve. Ki van mondva fejükre a
 halálos ítélet, meg van írva számukra a sors
 könyvében, hogy üldözni fogja őket a fátum ko-
 porsójokig; nem lehetnek boldogok soha... soha!

Ismertem ez utóbbiak közül egyet magam
 is. Elbeszéltem ezen embernek tragikomikus éle-

tét, hogy lássátok, milyen furcsa, minő szeszélyes egyszer egyszer a sors.

* * *

Felső Magyarországon X*** megyében évek előtt lakott volt egy család, mely akkoriban nem csak arról volt nevezetes, hogy őseiről roppant vagyont öröklött, hanem arról is, hogy e család minden férfi tagja a legszomorubb véletlen halállal mult ki; soha egy sem halt meg ágyban, hanem a legszebb férfikorában a legborzasztóbb módon pnsztult el.

18**ban csak négy tagból állott már a család, mind a négy férfi, egy családapa s három férfi. Az apát a legnagyobbik fia lötte agyon egy lázas ingerült perczében, az apagyilkost egy vadkan tépte szét vadászat alkalmával, a közbel-ső fiut méreg által vesztették el, sohase lehetett megtudni, hogy kicsoda ölte meg s miért.

Csak egy maradt volt már, a legkisebbik: Gábor.

Ez volt a legszerencsétlenebb mindenik között.

Ennek örökösen a nyomában volt a fátum, a hol csak megjelent, ott okvetetlenül bajnak kellett történni, — utoljára már a nevet sem merték kimondani az emberek abban a városban, a hol ő lakott. Az asszonyok rendesen csak „bajszerző“nek hívták; a világért sem merték volna egészen kimondani családi nevét: meg van az átkozva az Istentől.

Ha valaki hosszú útra készült s történetesen szembe találkozott a „bajszerző“vel, menten visszatért, mert bizonyosan tudta, hogy nem fog menni még száz ölnyre sem tőle, s elkapják a máskülönbén jámbor természetü lovai, feldől, kitöri kezét lábát, teljes életében nyomorék lesz.

Az a lakadalmas nép csak bajt csinált a papnak, ha ezzel az emberrel találkozott az utcán, s mégis megengedte esküdni a völegényt a menyasszonynyal, mert nem multak el jóformán még a mézes hetek sem, s ott lesznek újból a papnál, hogy válassza el őket, mert máskülönbén bele öli magát a férj a vízbe, az asszony pedig ki tudja micsoda úton tesz kárt magában.

Jobb ha más napra halasztják annak a kis gyermeknek a keresztelőjét, a kit midőn a templomba vitt a bába, reá talált nézni a „bajszerző“, mert máskülönbén sohasem lesz ember belőle, elmecevészedik gyermek-korában, fiatalon pusztul el, vagy ha fel is nő, nem menti meg semmi hatalom, hogy legalább fele életét az a-

dósok börtönében ne töltse el; ha pedig nem nőhet fel annyira, hogy adósságokat csináljon, annak csak az az oka, mert a keresztelő után harmadnapra már meghalt.

A környék népe szentül hitte, hogy az a meghalt ember, a kinek bajszerző uram is elment a temetésére, soha de soha nem látja meg a mennyek országát.

Pedig nem volt a széles világon jámborabb, becsületesebb ember mint ő; olyan jó volt mint egy darab miskolczi lágy czipó (én az igaz nem kostoltam sohasem a miskolczi czipót, hanem hírből tudom hogy nagyon jó, s csak azért bártorkodtam hasonlatba hozni). Nem vétett soha senkinek, szerényebb, gyöngédebb fiatal embert még csak képzelni sem lehet, mint a minő Gábor volt.

Egyszer arra a szerencsétlen gondolatra jött, hogy ő megnősül, — hanem persze nem abból a környékből a hol ő lakott, mert ott ugyan egyik apa sem adta volna utána gyermekét, mindnyájan félték tőle. Más vidékre, más városba ment leányt nézni. A mi arcját illette, egyike volt a legcsinosb embereknek; akár száz leány belé szerethetett, olyan barátságos, megnyerő modora volt.

Az első a kit megkért, egy földbirtokos leánya, a milyen gazdag éppen oly szép volt, ritkította párját az egész környékben, olyan gyönyörű termetet, olyan élénk szép fekete szemeket, picziny, csókra termett száját nem lehetett többet látni. Csaknem esztét vesztette el a szegény Gábor, ha elgondolta, hogy ez nem sokára mind az övé lesz, egyes egyedül az övé!...

Esküvő előtt három nappal himlőbe esett, eltelt három hosszú hónap mire elhagyhatta ágyát. A himlő átkozott pusztítást vitt végbe szép férfias arcán, alig alig lehetett reá ismerni. A ki reá nézett egyszer, elment a kedve hogy másodszor is megnézzze. Jegyese nem ismert reá, szülői sem igen akartak emlékezni már a mátkaságra; egy hét mulva visszaküldötték szépen a gyűrűt, csinosan tudtára adván a szegény fiúnak, hogy nem adják neki a leányt.

Művészi hírek.

— Ö cs. kir. Felsége elrendelé, hogy nov. 10-kén a redoute-terem azon bizottmány-nak, mely Schiller Frigyes tiszteletére emlékünnepelet rendez, egy zenészeti-szavalati akadémia végett rendelkezése alá adassék, továbbá, hogy az udvari várszínházban megfelelő díszelő-

adás legyen, melynek jövedelme a Schiller-alapítványé lesz. — Ugyan e rendelet szerint azon szabad tér, mely az elfogadott város szélesbitési terv szerint, a fölépítendő új udvari színházat környezendi. örök időkre „Schiller-tér“ nevet nyerend.

— A Proféta operát hat év óta Magyarhonban már a vidéken is adják, míg Weimarban, hol a mi elpártolt Lisztünk a karnagy, csak most készülnek reá. Átaljában ha bírálát alá vesszük a magyar színpadok szorgalmát az újdonságok előadására nézve, velük e tekintetben, egy nemzet színészete sem vetélkedhetik.

— Szűk a hely lapomban arra, hogy ön czáfolatát az önt érdeklő színbírálat ellen fölvegyem, ezt már második válaszomban kell ismételniem, így ir egy szerkesztő, a méltatlanul s privát érdekek miatt, az illető szerkesztő lapjában lehordott színészhez Pestről a vidékre.

„Nem sokára, mihelyt pénzem lesz Pestre megyek, s ha önnel találkozom, lapasztalni fogja ön, hogy ott a hol találkozunk, kettőnk számára bizonyosan „szűk lesz a hely“ választ ez vissza.

Színészi figyelmeztetés.

Szöllősi Nina k. a. színésznő a kolozsvári színházhoz szerződtevel, alólírt színiigazgatót azon végnapokban értesíté el nem jöhetéséről, midőn helyét pótolni hirtelénében már nem lehetett. A szerződés meg nem tarthatása okául betegségét adja, mit alólírt azon kikötéssel fogadott el, miszerint sziveskedjék a kisasszony betegségéről orvosi bizonyítványt küldeni, s azt egyszersmind a cs. k. rendőrhivatal által hitelesíttetni. Ezt a kisasszony mindedig nem teljesítvén, figyelmezteti alólírt a kisasszonyt, hogy egészsége javultával azonnal siessen szerződésének megfelelni, mert ha bármely színpadon a Kolozsvárin kívül szerződése tartama alatt föllép, szerződése 4-dik pontjának betudása mellett, őt alólírt azonnal kereset alá vételi a kármegtérítés elvei szerint.

Havi Mihály,
a kolozsvári nemzeti színház igazgatója.

Érkeztek:

- ^{2/11} Truppel Ferdinánd, cs. k. ker. főnök, Hidalmásról.
Bordeaux Ferdinánd, tollnok, Hidalmásról.
Barba Iván, bányabirtokos, Abrudbányáról.
Baricz Leo, földbirtokos, Tordáról.
Kadar Sámuel, földbirtokos, Váralyáról.
Incze Ferencz, földbirtokos, Váralyáról.

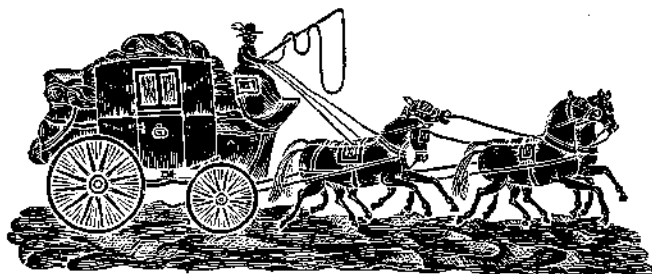
- ^{2/11} Szalánczi Samu, cs. k. helyt. fogalm., Beszterczéről.
Török Dani, cs. k. hivatalnok, Kozárvárról.

Elutaztak:

- ^{2/11} Zoyk László, földbirtokos, Kutyalvára.
Buzi Ferencz, földbirtokos, Dézsre.
Vallya Ferencz, földbirtokos, Csernekre.
Boér Gyula, földbirtokos, Bodonra.
Zobel Pál, földbirtokos, Tordára.
Lendvai József, földbirtokos, Tordára.
Tóth Sámuel, Borsára.
Tonka Sámuel, Kövendre.
Rácz László, földbirtokos, Pojanára.
Benjamin Jakab, ref. lelkész, Hátszegre.
Hóri Farkas, ref. lelkész, Gyerő-Vásárhelyre.
Báthori Dániel, ref. lelkész, Székre.
Ballas József, ref. lelkész, Mallomra.
Dézsi Károly, ügyvéd, Dézsre.
Gunhardt Leopold, cs. k. ker. főnök, Mocsra.
Sebbe Sándor, cs. k. ker. tollnok, Szentkirályra.
^{2/11} Antal Imre, földbirtokos, Marosvásárhelyre.
Lészai János, földbirtokos, Broosra.
Incze Ferencz, földbirtokos, Váralyára.
Kadar Sámuel, földbirtokos, Váralyára.
^{2/11} Báró Szentkereszti István, földbirt., Zágomba.
Szentgyörgyi József, földbirtokos, Kapusra.
Vékony Ferencz, földbirtokos, Déésre.
Felszegi Ádám, földbirtokos, M. Földvárra.
Truppel Ferdinánd, cs. k. ker. főnök, Hidalmásra.
Bordeaux Ferdinánd, cs. k. ker. tollnok, Hidalmásra.
Kálmán Isidor, orvostudor, Beszterczére.
Kuthi Lajos, orvos, Nagy-Sajóra.
Haberfeld L., kereskedői ügynök, Bécsbe.
Eisler Ferdinánd, kereskedő, Déésre.

MAGÁN HIRDETÉS.

(2)

Biasini gyorsutazási intézele jelenti, hogy Szeben és Kolozsvár közt mai naptól elkezdve kényelmes üveges hintók szállítják az utasokat.

N.-Várad és Kolozsvár közötti vonalra is az ujon készült üveges téli hintók folyó hó közepére megérkeznek és a közlekedés ezekkel fog fenntartatni.

Egy személy ára Kolozsvártól Szebenig vagy vissza 10 ft 40 kr osztr. érték.

Egy személy ára N.-Váradtól Kolozsvárig vagy vissza 8 ft 40 kr. osztr. érték.

Kolozsvárt, november 5-kén, 1859.

Biasini Domokos,
Pest-brassói gyorsutazási intézet
tulajdonos és igazgatója.

Tulajdonos és felelős szerkesztő: HAVI MIHÁLY.

I-ső bérlet

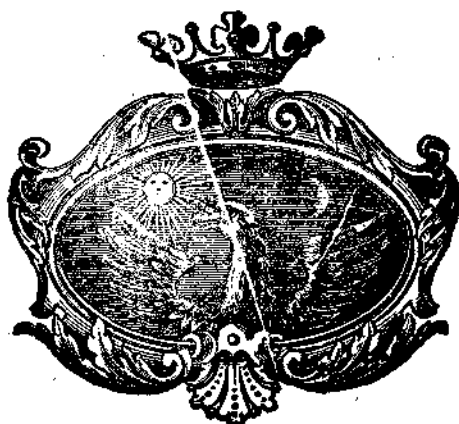
4-dik szám

NEUZETI

SZINHÁZ.

Felsőbb

engedélyvel.

Kolozsvártt, ma, hétfőn, november 7-kén, 1859.

A fennálló országos szini választmány pártfogása és HAVI MIHÁLY igazgatása alatti dalszintársaság által

Polákovicsné hirtelen újra megbetegedése miatt a mára hirdetett „Egy királyné” helyett adatik:

Egy

TÜNDÉRREGE.

Francia vígjáték 3 felvonásban, írta Leuven és Brunswick, fordította Somolki.

S z e m é l y z e t :

Garucci Rudolfo, lovag	Komáromi.	Spadillo, kém	Alajos.
Malvoglio, tanácsos és rendőrfőnök		Villani marquisé	Follinuszné.
Genuában	Simonyi.	Zina, cigányleány	Pataki R.
Ascanio, Rudolfo barátja	Albisi.	Egy inas	Szilasi.
Lelio	Gerecs.		
Leoni	Rudolfo barátai	Örök, urak, hölgyek, vendégek.	
Bastamento	Felix.	Történohely: Genua, idő 1640.	
	Tótfalusi.		

Helyek ára : Zártszék 70 kr. Földszint 42 kr. Altiszti jegy 21 kr. Karzat 15 kr. osztr. ért.

Kezdeté fél 7 órakor, vége 9-kor.